

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011136
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8117011136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.9.2017 v trestnej veci ods. L. Y. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d) Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/61/2017 zo dňa 18.7.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného L. Y..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. návrh odsúdeného L. Y., nar. X.X.XXXX o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/130/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/21/2015 zo dňa 7.4.2016 v trvaní 4 rokov zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že nikto nie je taký sklamaný z rozhodnutia prvostupňového súdu, ako on a jeho rodina. Z každej strany bol uisťovaný, že na podmiennečné prepustenie je doma, či zo strany pedagóga, sociálnej pracovníčky, psychologičky. Bol taký presvedčený, že na súd nezavolať ani obhajcu, veď je po prvýkrát vo výkone trestu, kartu má čistú, doporučený pedagógom, ktorý ho pozoroval, všetkými inštitúciami ústavu, ktoré sa k žiadosti vyjadrujú. Súdom mu vyčítal materiálne zlyhanie a riziko stredného zlyhania. Poukazuje na to, že každý odsúdený, ktorý ide na podmiennečné prepustenie, má stredný stupeň zlyhania, pretože tabuľka jednoducho nepustí do minimálneho zlyhania. Ďalšou vecou je konštatovanie, že za tri roky, ktoré je vo výkone trestu, nemá žiadnu odmenu ani trest. Z toho súd vydedukoval, že sa správa prispôsobivo. Toto tvrdenie sa ale nezakladá na pravde, je súdom skreslené v jeho neprospech. Pracuje, od kedy je vo výkone trestu, z tých troch rokov bol dva roky vo výkone väzby, kde sa disciplinárne odmeny neudeľujú a vo výkone trestu trvá 6 mesiacov, kým odsúdený môže získať odmenu, no jemu sa v práci v kuchyni podarilo v prvých mesiacoch získať disciplinárne previnenie za to, že inému odsúdenému vydal viac jedla, než je dovolená norma. Trest mu navrhol pedagóg V., na ktorého iný odsúdený podal trestné sťaženie a on je v tej veci ako svedok. Keď bol vyradený z kuchyne, robil služby na stolíku na oddiely 3 mesiace, potom išiel na toxikomanické liečenie, kde si veľa uvedomil čo sa týka jeho predošlého života. Na liečení bol vedúci skupiny, s ktorou intenzívne pracoval, bol disciplinárne odmenený za spoluprácu v liečení, vzorné správanie, bol odmenený pochvalou, tak vôbec nerozumie, že takúto skutočnosť súd prehliadol. Tak, ako sa on zmenil a prijal realitu, to určite nikto. On si svoju vinu uvedomuje, trest prijal, s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracuje od začiatku, závažnosť svojho konania si uvedomuje. Vie, že za všetko si môže sám, že na prvé miesto vo svojom živote dával drogy. Užívanie drog ho priviedlo do väzenia, no vie, že sa uvedomil, zodvihol sa z dna a chce viesť normálny život pre svoju rodinu. Vie, že jeho budúcnosťou je plná abstinencia a pokračovanie v nastúpenom trende z liečenia, kde mu otvorili

oči pre zdravú budúcnosť. On s drogami skončil, lebo svoj život si váži, má doma skvelú manželku a dve maličké deti, má pre koho žiť a zmeniť sa. To, čo sa stalo už sa zmeniť nedá, dá sa zmeniť to čo bude a jeho budúcnosťou je abstinencia. Nechce spochybňovať objektivnosť súdu, chce však poukázať na to, čo sa mu stalo vo výkone trestu v Sabinove a čím sa okresný súd vôbec nezaoberal. Hneď keď prišiel z výkonu väzby do výkonu trestu oslovil ho odsúdený G. P., že mu vie cez pedagóga V. vybaviť „pepečko“, na čo reagoval tak, že dal podnet na prešetrenie, z čoho sa vyklúla veľká kauza, ktorá sa prešetruje doteraz. Bolo od neho dosť hlúpe, keď si myslel, že sa tým niečo zmení. Spomína to preto, lebo všetko na seba nadväzuje a ani jeden poškodený či svedok v tejto kauze neprešiel na podmienené prepustenie, čo je nanajvýš zaujímavé. Tak sa mu zdá, že aj v dnešných časoch v našom právnom systéme je dosť veľa tých, ktorí využívajú svoje široké ramená a zákon ide bokom. Ďalšou vecou, ktorú súd ani nespomenul je to, že je korunným svedkom prokuratúry vo veci vraždy. On svedčí, napomáha polícii pri vyšetrovaní a toto je vďaka od spravodlivosti. On je vo väzení a vrah, na ktorého svedčí, je na slobode. Tomu vôbec nerozumie, myslel si, že mu to pomôže, ale nič z toho, hoci sľubov bolo až - až, keď mal v tejto veci vypovedať. Verí v spravodlivosť, aj jeho dostihla, ale nechce zvyšok trestu presedieť v base, keď má čo naprávať a každá chvíľa, čo nie je so svojou rodinou, je drahocenná. Sľubuje, že aj bude jeho sťažnosti vyhovené, bude plniť všetky nariadenia a viesť vzorný život abstinenta.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je možné považovať za dôvodnú.

Odsúdený L. Y., tak ako to vyplýva aj z dôvodov napadnutého uznesenia, vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol v trvaní 4 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/130/2014 zo dňa 27.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/21/2015 zo dňa 7.4.2016 za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d) Tr. zák., prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák.

Výkon uloženého trestu nastúpil odsúdený z väzby, začiatok ktorej sa mu počíta od 17.4.2014, koniec trest teda pripadá na 17.4.2018.

Keďže odsúdený vykonáva trest, ktorý mu bol uložený za zločin, pre to, aby mohol súd pozitívne rozhodnúť o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, musia byť splnené podmienky uvedené v § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

O podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje ako to vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia súd, teda nie pedagógovia, či iní pracovníci ústavu na výkon trestu a vzhľadom na obsah sťažnostných námietok odsúdeného je potrebné uviesť, že podmienené prepustenie z výkonu trestu nemôže byť akousi odmenou za to, že odsúdený svedčí v inej trestnej veci, nehovoriac o tom, že povinnosť, vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie ukladá každému priamo zákon v ust. § 127 ods. 1 Tr. por.

Pre to, aby súd mohol (teda nie musel) odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť, musia byť v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. splnené súčasne dve podmienky.

Tou prvou je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu a tou druhou je zistenie, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a to do takej miery, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvú zo zákonom vyžadovaných podmienok odsúdený nepochybne splnil, keďže dve tretiny uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vykonal k 17.12.2016.

Pri posudzovaní otázky, či odsúdený splňa aj druhú zo zákonom požadovaných podmienok sa krajský súd vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov musí stotožniť so záverom súdu prvého stupňa. Ani podľa názoru krajského súdu totiž nateraz jednak vzhľadom na doterajší spôsob života odsúdeného, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený a jeho hodnotenie počas doterajšieho výkonu trestu, nie je možné urobiť nepochybny záver v tom smere, že by plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie do takej miery, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody totiž nespočíva v tom, že by za dobré správanie, prípadne pozitívny postoj k práci počas výkonu trestu bol odsúdený po odpykaní zákonom stanovenej doby automaticky z výkonu trestu podmiennečne prepustený, bez zreteľa na účel trestu je vždy vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam skúmať či predpoklad, že odsúdený riadny život povedie, je reálny a či riziko jeho recidívy nie je veľké.

V každom prípade však o podmiennečnom prepustení odsúdeného je možné uvažovať len za predpokladu, ak svojim postojom k plneniu povinností a svojim chovaním odsúdený preukazuje polepšenie. Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktoré sa navonok prejavuje v jeho chovaní a to, ako sa odsúdený vo výkone trestu správa, súd zisťuje predovšetkým zo správy ústavu na výkon väzby a výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva.

Správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu je zo správy Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu Prešov zrejme a na skutočnosti, ktoré z hodnotenia odsúdeného plynú, okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia aj poukázal.

Ako už bolo vyššie uvedené odsúdený nastúpil výkon trestu z väzby. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej a bezproblémovej úrovni, negatívne sa neprejavoval, ústavný poriadok a režim dňa dodržiaval. Problémy s dodržiavaním ústavného poriadku a plnením svojich povinností mal odsúdený práve po nástupe výkonu trestu. Z hodnotenia odsúdeného totiž plynie, že boli zaznamenané negatívne poznatky či už vo vzťahu k plneniu svojich povinností alebo špekulatívne správanie s cieľom ovplyvňovať samosprávu odsúdených. Tieto nedostatky boli riešené v kompetencii pedagóga a neskôr sa už neopakovali. V dobe od 18.10.2016 do 3.5.2017 vykonával odsúdený L. Y. nariadenú ochrannú protitoxikomanickú liečbu, počas ktorej je jeho správanie ako aj prístup k procesu liečby hodnotený plne pozitívne. Po príchode z liečby je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej bezproblémovej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní, ústavný poriadok dodržiava, konflikty nevyvoláva. Vzorne vykonáva prospešné práce pre ústav vo vývarovni pre odsúdených, za čo mal zaznamenaný aj kladný poznatok. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený a nemá evidovaný ani disciplinárny trest.

Hodnotenie odsúdeného skôr nasvedčuje tomu, že jeho správanie a postoj počas doterajšieho výkonu trestu sú prejavom adaptácie na podmienky výkonu trestu, čo spolu s menej priaznivou resocializačnou prognózou odsúdeného a stredným rizikom sociálneho zlyhania, ktoré z hodnotenia odsúdeného takisto vyplývajú, rozhodne neumožňuje urobiť záver v tom smere, ako to konštatuje aj prvostupňový súd, že by v danom prípade bola splnená aj ďalšia podmienka, existencia ktorej pre to, aby mohol byť odsúdený z výkonu trestu podmiennečne prepustený, splnená byť musí.

Z uvedeného dôvodu preto považuje krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a z uvedeného dôvodu sťažnosť ods. L. Y. ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.